

REPORTÁŽ – František Čech

Pan František Čech se narodil v roce 1940 v Žirovnici. Kořeny jeho rodiny sahají až do 17. století a původně byly spojené s textilem, i když jeho otec a dědeček se živili pekařstvím.

„...u nás bylo pekařství a zároveň asi tři a půl hektaru polí...

Pekařské řemeslo dědečkovi podle vyprávění dokonce zachránilo život za první světové války.

„...si kopal hrob, ale když zjistili, že je pekař, tak přestal kopat a šel dělat chleba...”

Přestože se pan Čech narodil na počátku 2. světové války, prožil na malém městě spokojené dětství. A také zavzpomínal na krásný rodinný zvyk.

„...otec před večeří štědrovečerní poděkoval mamince za starost celý rok a potom jsme teprve jedli rybu...,,

Rodinu pana Čecha zasáhly i politické změny padesátých let – přišli o pekárnu, stroje i pozemky.

„...co bylo doma, všechno odnesli...”

I v těchto podmínkách pokračoval pan Čech ve studiu a vystudoval ekonomii na Vysoké škole ekonomické. Díky dosaženému vzdělání a svým schopnostem měl možnost působit na několika významných pracovních pozicích.

... tak mi nejvíc dala ta funkce ředitele ve spojených kartáčovnách zejména proto, že jsem měl možnost vycestovat ven...

Právě díky zahraničním cestám si pan Čech uvědomil, že budoucnost oboru neleží v přírodních materiálech, ale v syntetických textiliích, což ho přivedlo do světa válečků.

„...protože jsem...”

„...předpokládal, že ten vývoj půjde, že Čína bude tlumit ta prasata a že ten svět půjde tudy...

„...a my jsme to chytili, já nevím, akorát...”

Po roce 1989 se pan Čech rozhodl podnikat a v roce 1990 založil společnost IPC plast, čímž se jeho rodina po staletích vrátila k textilní výrobě. Začátky ale nebyly jednoduché.

„...Začátky podnikání byly zajímavý, nevěděli jsme kudy kam...“

„...My jsme neměli výrobní plochy, tak jsme museli začít v kuchyni...“

I přes řadu počátečních obtíží se panu Čechovi a jeho rodině podařilo vybudovat velmi úspěšnou firmu, která od svých skromných začátků urazila dlouhou cestu.

„...když se na to podíváte zvenku a vidíte ty výrobní haly ...“

„...dodáváme výrobky do Japonska, ozvaly se třeba Austrálie, Kanada, Evropa celá...“

Pan Čech i dnes, ve svých 85 letech, stále sleduje dění ve firmě. Největší radost mu ale dělá rodina. A mladší generaci by vzkázal:

„...učte se, poznávejte svět a vraťte se zpátky do Žirovnice...“